

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב'דף היומי" בשו"ת ומ"מ

הגרי"ז ד"ה שני כבשי עצרת וכו'.

וארבע שבמצורע, עי' מפרשי המשנה מהם ארבעה אלו, ועי' באור הגר"א על המשנה, ולפי דבריו מתורצת קושיית התוד"ה ארבעה, עי' עולת שלמה צאן קדשים, וחי' הגרי"ז.

שבע הזיות שעל בין הבדים וכו', ועי' רש"ש שהקשה דשמונה הם, אחת למעלה ושבע למטה?, ובשו"ת מהרי"ל דיסקין כתבים צ' שבמשנה נקט דין סדר, אבל בהזאה שלמעלה יש בה דין קדימה לפני הדין סדר, ועי' מש"כ לעיל שהמשנה לא נקטה רק דברים שאחד מבלתי זולתו אינו נחשב לכלום, ולפי זה ניחא הכל, וכן מה שהקשה ברע"ב שבזבח הזהב היה עוד ד' הזיות על ד' קרנות שהמשנה לא הזכירה, (עי' עולת שלמה), אלא כמו שכתבנו שהסדר בהם דין בצאת יד"ח ולא בגופם, ועי' חי' הגרי"ז.

תוד"ה ולקחתם, ע"ע סוכה כט: תוד"ה בעיני ורא"ש שם סי' ג', ועי"ש מלחמות לרמב"ן.

תוד"ה לא שנו, הביאו ב' דעות אי הכוונה שיכול ליטלן בזא"ז או שאין צריך לאגדם, וע"ע סוכה לד: תוד"ה שתהא ובשפ"א שם, ובדעת רש"י עי' טהרת הקודש.

ועל דעת ר"ת הקשה ברא"ש בסוכה שם סי' יד' שהיה לו לומר בקיצור שהלכה כרבנן, ועי' חי' הגרי"ז שכתב לתרץ שיש ב' מינים באגד אחד מדין הלקיחה ואחד מצד המינים עי"ש באורך.

עד שיהו כולן באגודה אחת, עי' באור הגר"א או"ח תרנא' לב' דגם את האתרוג יש לקרב ללולב, וע"ע מרומי שדה סוכה יג.

וכן ישראל בהרצאה אחת, ועי' נתיבות הקודש שפשוט שאירי ברשעים הבאית לעשות תשובה שאתם מותר ומצוה להתחבר.

ומאי מצוה משום זה קלי ואנוהו, ועי' חי' הגרי"ז כאן דאנוהו אינו דין ליפות את המצוה אלא תוספת בעצם קיום המצוה עי' דבריו באורך כאן ובנזיר ב: לגבי ציצין שאין מעכבין את המילה.

דף כז.

דומיא דעל המזבח מה התם על ממש וכו', ויל"ע אלי גם שם נאמר על בסמוך?, עי' בשפת אמת דשמה היה לגמרא איזה דרשה בזה, ועי' שיטמ"ק.

תיקו, ועי' רמב"ם פסוהמ"ק ב' כו' דעל ג' הספיקות נשאר בספק ולפיכך לא יעשה כן לכתחילה ואם עשה הורצה, ובאחרונים תמהו על דבריו דבאברי בכל מקרה הורצה כיון שנזרק הדם?, עי' אבן האזל, ובאור שמח בהוספות בסוף ספר זמנים.

הקומץ מיעוטו מעכב את רובו, והנה כבר במתנ' לעיל ו. למדנו שקומץ החסר פסול, אלא ששם איירי שנחסר בעת הקמיצה שנכנס לידו גרגר מלח וכדו' וכאן איירי לאחר שנקמץ, ועי' קול הרמ"ז ושושנים לדוד על המשנה, ובעיקר דין מנחה שחסרה, עי' במנחת אברהם בשם הגרי"ז דאינו דין ב"שיעור" אלא פסול בעצם החסרון.

אף ששינוי שהקומץ מיעוט מיעכב, אין הכוונה שצריך שיקטיר את כולו, דבאמת סגי בהקטרת כזית עי' תוס' זבחים מב: ד"ה הקומץ, ועי"ש חי' הגרי"ז, אלא צריך שיהיה קיים, וכ"כ בשיטמ"ק כריתות יד. דסגי בהקטרת כזית ממנו.

אמר קרא מלא קומצו ב' פעמים, עי' רש"י, ועי' תוד"ה מסלתה וכן לעיל יט: ד"ה ושאיני שבדבר שמיעוטו מעכב את רובו א"צ שנה עליו הכתוב, ולשיטתו קשים דברי הגמ' כאן?, עי' רע"ב ותויו"ט על המשנה כאן, ועי' טהרת הקודש.

השמן והסולת מעכבין זה את זה, והמקור בגמרא הוא רק למנחת נדבה ולא למנחת נסכים, עי' לקמן מד: ושם בתוד"ה הסולת, ועי' חי' הגרי"ז כאן, ושיעורי הגרא"י שם.

שני שעירי יוה"כ מעכבין זה את זה, וברש"ש הקשה מעוד כמה דברים שמעכבין זא"ז ביוה"כ, ועי' שיעורי הגרא"י שבמשנה נמנו רק הדברים שהעיכוב אינו רק בשביל לצאת ידי חובה, אלא שזה בלא זה אינו נחשב לכלום, ועי' חי'

שאם חסר אחת מן המתנות לא עשה כלום, ובגמרא הזכיר רק מקור למתן שבע שמעכבות ולא למתן ארבע, ע"י רע"ב ותיו"ט במשניות ורש"ש על הרש"י במשנה כאן.

שבע הזאות שבפרה וכו', ע"י רש"י שנלמד מלשון 'חטאת', וע"י שיטמ"ק ד"ה שבע.

בין שלא מכוונות, ולהיכן צריכים להיות מכוונות, ע"י רש"י לפתח ההיכל, וברמב"ם פ"א ד' ה' הזכיר רק היכל ולא פתח, ע"י רש"י מ"ן ר"ז הלוי, וחי' הגר"ז כאן, וע"י חזו"א.

שלא מכוונות כשרות, ולכאורה היינו צפון ודרום, ע"י רש"י ובליקוטי הלכות, אמנם ע"י בחי' הגר"ז כאן מה שפירש בדעת הרמב"ם ולדבריו נראה שלצפון ודרום ממש פסול.

ושבמצורע, ע"י רש"י שהיזו בשער ניקנור, וע"י חי' הגר"ז, וברש"י ותוס' עד:.

מחוסרי כפרה שנכנסו לעזרה וכו' ענוש כרת, וע"י רמב"ם ביאמ"ק ג' ט' דאינו בכרת, ע"י רש"י בראב"ד, וע"י נו"כ שם שיישבו דעת הרמב"ם, וע"ע מש"כ בהל' פסוהמ"ק יח' יד' לגבי אכילת מחו"כ, ע"י רש"י במהרי"ק, ובחי' הגר"ז זבחים כא.

וטהורים שנכנסו וכו', ע"י רש"י דלפנים ממחיצתם היינו איסור לישראל להכנס לעזרת כהנים, וע"י שיטמ"ק מה שתמה עליו מכמה מקומות שמצינו ישראל בעזרת כהנים, ולכן פ"י שהכוונה היכל, וע"י משנה למלך ביאמ"ק שהאיסור בעזרת כהנים הוא דרבנן.

להיכל כולו בארבעים ולפי זה יש גם איסור על כהנים להכנס סתם להיכל, וע"י כלים א' ט' ושם ברש"ש ובמשנה אחרונה, ועל קושיית תוד"ה להיכל, ע"י צאן קדשים וברכה"ז,

תוד"ה להיכל, בעיקר תי' התוס' דנכנסו להשתחוות, ע"י קרן אורה שהקשה דא"כ לר"י בעי קרא דמבית לפרוכת בנכנס לקדש הקדשים להשתחוות, וכן הקשה הטורי אבן חגיגה כו', ע"י עולת שלמה, וע"י שיעורי הגר"א"י בשם הגר"ד, וחזון

יחזקאל יומא ב' יא'.

לפי המבואר בגמרא פה קדש זה היכל ומבית לפרוכת זה קדש הקדשים, וברמב"ם ביאמ"ק ב' ב' פירש להיפך, ע"י כסף משנה, משנה למלך וחק נתן, וע"י ספר הליקוטים.

אי ס"ד כדקאמר ר"י וכו', וקשה הא בעי קרא היכא דנכנס להיכל בשביל עבודה, שלא יכנס לקדה"ק? ע"י שיטמ"ק שכן הקשה, ע"י תי' ובטורי אבן חגיגה כו': ובשיעורי הגר"א"י.

דרך משופש, ב-ב' הפירושים ברש"י ע"י חי' הגר"א"י, ובתוד"ה למיעוטי במה שתי"ר"י מאורליינש לחלק בין דם לאדם ע"י חי' רבינו חיים הלוי ביאמ"ק ג' כא' ובגליונות חזו"א, ובמה שהשמיט לכאורה הרמב"ם דין זה, ע"י מל"מ ביאמ"ק ב' ג' ומרכבת המשנה שם

ורבנן אל לאו דווקא, ולכאורה בגמרא מבואר שטעמם משום "מבית לפרוכת"? כן הקשה השיטמ"ק, ע"י תי', וע"י חי' המיוחסים לרשב"א ובחי' הגר"ז.

מתקיף לה רב יוסף רבי יהודה וכו', וע"י חי' הגר"ז דלכאורה קושיה זה קשה גם לפי רבנן דיש להזות סמוך לכפורת, והאם מקום הארון מועיל להזאות ע"י חי' הגר"ח סי' נו', ובשיעורי הגר"א"י בשם הגר"ד, וע"י צפנת פענח תניינא סז' ד', וע"י מנחת חינוך צה' ח-ט איך היה בית שני כשר בלא כלים, וע"י מקדש דוד ב' א' למה לא עשו ארון בבית שני.

ובענין במקום הקטרת הקטורת היכן היה ע"י גבורת ארי מילואים יומא נב: מה שחידש, וע"י חי' מ"ן ר"ז הלוי בקונטרס יומא דף נב מה שכתב לדון בדבריו, וע"י חי' הגר"ז כאן.

ובענין ההזאות בנוב וגבעון שלא היה ארון, ע"י חי' הגר"ח נו' ובמקדש דוד שם.

**לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל
נלב"ע טו' כסלו תשעח'**

**להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.**